

HAND
BAL
X-TRA

HANDBAL IN HET
BUITENLAND

XENIA SMITS NA TOPJAAR: “WAT KAN IK TOCH NOG BETER DOEN?”

Nele Antonissen (27) mag dan in Frankrijk trots rondlopen als de beste schutster in de nationale competitie, maar de voorbije weken schoot die andere Antwerpse handbalster Xenia Smits (30) toch wel een ongeëvenaarde hoofdvogel af.

De Supercup gewonnen, voor het derde jaar op rij de nationale titel behaald in de Bundesliga met Bietigheim, compleet onverwachts uitverkozen worden tot speelster van het jaar en als kers op de taart speelde ze begin juni de finale van de Champions League: de eerste keer dat een Duitse vrouwenploeg dat stadium bereikte. En dan moeten de Olympische Spelen nog beginnen met Xenia ook als één van de speerpunten van de Duitse nationale ploeg!

Een fantastisch seizoen, Xenia! Wat was voor jou de uitschieter in deze jaargang?

Xenia Smits: “Moeilijk te zeggen. Eigenlijk ben ik erg kritisch op mezelf en vraag ik me af wat er is misgelopen en wat er volgend jaar beter kan! (lacht) Hadden ze ons begin van het seizoen verteld dat we de finale van de Champions League zouden spelen, dan had ik ze gek verklaard.”

Wat zijn volgens jou de voornaamste redenen dat jullie zulke successen boeken?

“Het samenspelen. De laatste drie jaren is de samenstelling van onze groep nauwelijks veranderd. We kennen mekaar dus ook door en door, plus dat we ook veel ervaring in onze ploeg hebben zitten. Sommigen zullen zeggen dat het ook de komst was van coach Jakob Vestergaard, die in het verleden al de Champions League won met Győr en Valcea. Maar dat is de

vorige trainers te kort doen. Sommige trainers zijn menselijker, anderen hadden alleen de sportieve successen voor ogen. Hoe dan ook: het was onze ervaring, denk ik.”

De zege tegen jouw ex-club Metz in de halve finale van de Champions League betekende toch wel iets speciaals?

“Als je ergens weg gaat bij een club, dan is dat steeds met de bedoeling om bij een andere ploeg beter te doen. Onze eerste helft was nogal gelijk opgaand. Maar we hadden de wedstrijd goed voorbereid en bij de rust hebben we in elkaars ogen gekeken en we toonden dat we gewoon beter waren. Onze doelvrouw Gabriela Moreschie stopte zes strafworpen en aanvallend maakte ik mee het verschil, zodat we bij 18-20 een 8-2 tussenspurt maakten die beslissend was. We waren die dag gewoon de beste.

Onze bijkomende sterkte is dat we – zelfs bij een kleine achterstand – nooit panikeren. Wij hebben een team dat snel speelt en over een sterke verdediging beschikt, zodat we op één minuut tijd b.v. drie keer scoren en alles kunnen ophalen.”

In de finale tegen Györ ging het minder goed?

“We waren slecht gestart en stonden dadelijk achter. In de tweede helft speelden we gelijk en mochten we onze kansen allemaal benut hebben, dan konden we nog tot op één punt terugkomen, maar Györ was gewoon de betere ploeg (30-24). Geweldige ervaring ook, deelname aan alle belangrijke toernooien, ze speelden met de nodige rust en zonder schrik, terwijl wij misschien met iets meer schrik en te veel respect op het terrein stonden.”

Kunnen jullie de ploeg nog langer samenhouden en nog meer ervaring opdoen om met b.v. Györ te concurreren?

“Wie er nog bij is, kan volgend jaar alvast zeggen dat ze één finale gespeeld heeft. Dat wil zeggen dat we onze inzet en onze ‘mindset’ alvast anders kunnen organiseren. Maar er vertrekken wel acht speelsters, onder wie twee, drie keepers, al hebben we voor die positie al de beste Zweedse doelvrouw van het moment kunnen strikken. De meeste andere vertrekkers waren hoofdzakelijk bankzitsters, maar we moeten alleen nog een sterke opbouwspeler aantrekken.”

Beste speelster van de Bundesliga worden, is toch ook een schitterende erkenning?

“Inderdaad en een uitverkiezing die ik niet zag aankomen. Elk jaar geven de trainers en de aanvoerders drie, twee en één punt. Maar omdat Bietigheim zo’n sterk collectief is, had ik niet aan een individuele uitverkiezing gedacht. Ik ben

er behoorlijk trots op, hoewel het natuurlijk mee het werk was van de hele ploeg.”

Was dit seizoen gewoon het beste uit jouw hele carrière?

“Ook in 2019 was ik al MVP in Frankrijk toen ik daar bij Metz speelde. Maar dit was wel het meest onverwachte.”

Hoe doen jullie dat in een stadje als Bietigheim, waar voetballers als Schuster en Leno zouden geboren zijn? Waar ligt Bietigheim trouwens?

(moet hartelijk lachen) “Hahaha, niemand in België weet dat liggen. Het is een stadje met ongeveer 43.000 inwoners in Baden-Württemberg in de Landkreis Ludwigsburg. De dichtst bij zijnde grote stad is Stuttgart. Wij hebben een zaaltje waarin bij de topmatches 3500 toeschouwers een zitje krijgen. Maar het hangt er vanaf wie de tegenstander is, want soms sparen de supporters eerder voor de matches in de Champions League tegen meestal sterkere tegenstanders. En tijdens de voorbije weken waren ze toch ook talrijk aanwezig tijdens die finales in Boedapest.

We gaan echter verhuizen en volgend seizoen heten we Ludwigsburg. We verliezen daardoor allicht een aantal vrijwilligers, maar we hopen die in onze nieuwe omgeving terug te vinden. Het is de bedoeling om in de nieuwe locatie – een kwartiertje van Bietigheim – meer supporters en sponsors aan te trekken. Onze hoofdsponsor is al sinds vele jaren Olymp (hemden). En zopas tekende hij bij voor twee bijkomende jaren.”

Een dag na de Champions Leaguefinale was je al in België...

“Zeker. Even profiteren van wat meer rust, want twee weken later werden we al verwacht op de trainingen met de Duitse nationale ploeg, die zich voorbereidt op de Olympische Spelen. Het is sinds 2008 geleden dat de Duitse vrouwen zich nog konden plaatsen voor de Spelen en dus wordt er met grote ogen gekeken naar onze prestaties. Ik zal al blij zijn dat we de hoofdronde halen, want we zitten zeker niet in een gemakkelijke poule met Noorwegen, Zweden, Slovenië, Zuid-Korea en Denemarken.

Of er een medaille inzit, betwijfel ik bijgevolg, maar toen ik enkele jaren geleden de gouden medaille mocht vasthouden bij een Franse speler, kreeg ik toch ook wel zin om zo iets rond mijn hals te voelen.”

Wat kan volgend seizoen nog de ambitie zijn bij jouw Duitse ploeg?

“Ik mag inderdaad al wel een aantal bekroningen afvinken. Maar het is wel de bedoeling dat we opnieuw de titel binnenhalen en dat we deze keer ook de beker erbij nemen, want die verloren we dit jaar. En in de Champions League pogen we alvast de kwartfinales te halen en dan zien we wel. En verder wil in met de nationale ploeg wel eens een medaille halen op een EK of een WK.”

Heb je met al die activiteiten nog tijd voor iets anders?

“Weinig. Vorig seizoen trainde ik ook nog een jeugd ploegje. Ik hoop dat ik dit jaar dezelfde combinatie nog kan maken. En verder steek ik toch ontzettend veel tijd in trainen, video kijken, focussen op de volgende tegenstander. We zijn ook behoorlijk veel onderweg, dat betekent inpakken, uitpakken, wassen...”

Je had nog een zus in de Bundesliga spelen?

“Ze had in het verleden wel af te rekenen met enkele blessures, maar ze heeft een sterk seizoen achter de rug en ze kon zich bij haar team Neckarsulm handhaven in de hoogste Bundesliga. Zo zien we mekaar minstens twee keer op het jaar (lacht).

Hoe lang denk jij nog actief te blijven?

“Ik heb bij mijn huidige club nog voor twee jaar bijgetekend. Zolang mijn lichaam aangeeft dat alles in orde is, blijf ik deze sport beoefenen. En dit jaar voelde ik me heel goed. Mocht dat binnen twee jaar nog zo zijn, dan zien we wel verder.”

Marcel Coppens

JUN. 2024

Foto cover: © S. Pillaud